

**Direcció, administració, publicitat i vendes:**

Octubre Centre de Cultura Contemporània.  
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.  
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

**Redacció de Barcelona:** Rambla de Catalunya, 121,  
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.  
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

**Redacció de Palma:** Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-  
dreta. 07001-Palma.  
Telèfon i Fax: 971 720 763.

**Web:** <http://www.eltemps.cat>

**Correu electrònic:** [eltemps@eltemps.cat](mailto:eltemps@eltemps.cat)

**Subscripcions:** 902 131 025.

L'atenció als subscriptors serà de 9:00 a 14:00 hores.  
[subscripcions@eltemps.cat](mailto:subscripcions@eltemps.cat)

**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.

**President del consell d'administració:** Eliseu Climent.

**Director general:** Vicent Sanchis.

**Director de continguts:** Alex Milián.

**Coordinadora:** Sumpci Palau.

**Redacció de València:** Xavier Aliaga, Víctor Maceda  
i Violeta Tena.

**Redacció de Barcelona:** Gemma Aguilera i Àlex  
Milián.

**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.

**Producció:** Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

**Rúbriques:** Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton  
Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals,  
Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert  
Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Alfons Llorenç, Glòria  
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,  
Joan Nebot, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,  
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon  
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

**Col·laboradors:** Albert Aguilera, Laura de Andrés,  
Anna Ballbona, Marina Espasa, David Garrido, Ricard  
González, Joan Antoni Guerrero, Rosanna Melià, Pelai  
Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep  
Piera, Carles Pont, Montserrat Serra, Lluç Soler, Nicolàs  
Tomàs, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

**Traductors:** Paula Arnas, Arnau Figueras.

**Col·laboradors gràfics:** Agència Efe, Fer, Salvador  
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

**Disseny:** Ana Vanesa Prieto.

**Disseny de la capçalera:** Enric Satué.

**Disseny de la portada:** Toni Payà.

**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa  
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

**Nous projectes:** Zaida Torregrosa.

**Subscripcions:** Sumpci Palau.

**Administració:** Pilar Martí i Quica Sena.

**Fotomecànica i impressió:** Rotimpres.  
*Aiguaviva (Gironès)*.

**Dipòsit legal:** V-853-1984.

Amb el suport:



Generalitat de Catalunya  
Departament de la Presidència  
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà:  
mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap  
altra mena, sense permís de l'editor.

# El terror intransigent

**A**l reportatge que El TEMPS va publicar la setmana del 16 de desembre dedicat a Al-Baghdadi, cap de l'Estat Islàmic, anomenat el "xeic invisible" i considerat "l'home més perillós del món", es podia llegir: "l'Estat Islàmic s'ha convertit en la més potent amenaça gihadista. No sols a l'Orient Mitjà i potencialment a l'Orient Pròxim i al llunyà, sinó més a prop fins i tot. 'No deixarem terra sense conquerir fins a arribar a Roma', va dir Al-Baghdadi en el discurs de juliol passat. Poca broma: segons *The Telegraph*, 'fins i tot si fos assassinat, aquest home silenciós i calculador ha creat una organització que és probable que sigui el gran enemic d'Occident en els pròxims anys'".

Juntament amb els Estats Units, França, pel paper que ha assumit en la coalició que combat l'Estat Islàmic a Síria i l'Iraq, s'ha convertit en un objectiu preferent per als gihadistes. Dos dels presumptes autors de la matança perpetrada a la revista *Charlie Hebdo*, els germans Saïd i Chérif Kouachi, van néixer a París però havien tornat recentment de Síria. Les connexions, doncs, són lògiques. Tal com ha assenyalat la premsa francesa, els terroristes saben qui volien assassinar –van cridar el nom d'alguns periodistes de la redacció– i quin sentit tenia fer-ho: ferir el cor d'Europa. Desestabilitzar la seguretat d'un dels principals representants dels valors que combaten. Sense escrúpols i amb odi. Tal com va quedar clar quan van rematar un dels policies que hi havia davant la redacció, també musulmà. Aquesta és la categoria. El gihadisme, articulat ara i reforçat a l'entorn de l'Estat Islàmic, té guerrers i té mitjans. I un objectiu: capturar el món musulmà moderat, que pot veure's agitat i obligat a prendre opció si a Europa i als Estats Units guanya la por. Són els Estats Units i Europa els que més han de reflexionar sobre els errors comesos a l'Iraq i a Síria que han donat un impuls molt més potent al fonamentalisme. No es poden permetre més errors.

Això és la categoria. L'anècdota –una anècdota crucial– ha estat l'atac a la premsa. A la llibertat d'expressió. Al valor d'exercir-la. El director i els redactors de *Charlie Hebdo* havien assumit la necessitat de reivindicar-la satiritzant el radicalisme islamista. Tenien prou evidències del risc que això implicava. I no van cedir. Quan *Charlie Hebdo* l'any 2006 va reproduir les caricatures de Mahoma que havia publicat el diari danès *Jyllands-Posten* Jacques Chirac va qualificar la decisió de "provocació". No hi ha provocadors. Només provocats. La llibertat, la defensa de la civilització, consisteix a no cedir a les seues amenaces. Ni que siga a costa d'un preu altíssim.

## Als nostres lectors



### El gran desafiament

El gran desafiament de França, i el de tot Europa també, és l'actitud que ha de prendre davant la immigració i, sobretot, davant la minoria islàmica que suma milions de persones en tota la Unió. Aquesta setmana, arran de la matança de París, Miquel Payeras aborda en un reportatge les reaccions que tindran els partits d'extrema dreta, que han anat guanyant espai i vots en tot el continent. Gustau Muñoz analitza les dues grans qüestions –immigració i islamisme– en el pensament europeu actual. Àlex Milián entrevista Moussa Bourekba,

investigador del CIDOP francès i expert en relacions internacionals. Finalment, Vicent Sanchis explica tres casos històrics de violència contra les publicacions satíriques al nostre país: *Cu-Cut!*, *La Traca* i *El Papsu*.